

Ορφέας Απέργης

Σαν χρέος

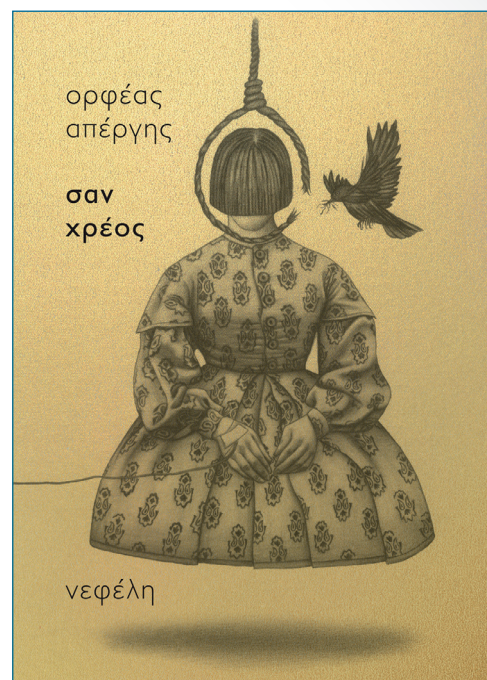
ΠΟΙΗΣΗ

Η μαύρη υπηρέτρια Queenie, η θεία Άννα που λατρεύει την όπερα (και θέλει να το σκάσει με τη φίλη της, τη Σωσώ, η οποία όμως τελικά κάνει έναν «καλό γάμο» κι εγκαταλείπει την Άννα), η Καγκελάριος Μέρκελ, η γιαγιά Ματούλα, μια-δυο ανώνυμες μανούλες, μια σύζυγος που ζηλεύει, μια εικονογράφος, μια άτσαλη σερβιτόρα: Μετά τη [Γλώσσα τους](#) (Νεφέλη, 2019), όπου περιγράφει έναν «ανδρικό» κόσμο ανηλεούς «πολεμικής» βίας, ο Ορφέας Απέργης, στο καινούριο ποιητικό βιβλίο του, ξαναπιάνοντας το νήμα της βίας, παρακολουθεί τη βία που ασκείται στις γυναίκες εξακολουθητικά, κοινωνικά, πολλές φορές σιωπηρά, και τις κάνει να αναπαράγουν στερεότυπα και ρόλους που άλλοι τούς «φοράνε» σαν στενό κορσέ. Κι όμως, μέσα σε αυτό τον στενό κορσέ, οι γυναίκες αντιδρούν και πασχίζουν. Η μάχη συνεχίζεται. Η αντρική οπτική τελικά υπερισχύει ή υπονομεύεται; Ταυτόχρονα, το **Σαν χρέος** είναι ένα βιβλίο για το χρέος της οικονομικής δοσοληψίας και την άβολη σχέση Ελλάδας-Γερμανίας – σχέση μεταξύ φίλων όπως αυτές μεταξύ των φύλων; Κι όταν οι γυναίκες υπερβαίνουν τέτοιου είδους πολιτικά, ιστορικά, οικονομικά χρέη, επιμένοντας σε άλλης τάξης, ψυχικά χρέη, επιβεβαιώνουν τον ρόλο τους ή κάνουν αντίπραξη σε όσα όλοι περιμένουν από αυτές; Το βιβλίο ολοκληρώνεται με ένα εκτενές ποίημα, τη «Σεισάχθεια», όπου όλα αυτά τα νήματα συμπλέκονται γύρω από τα νέα χρέη που μας φορτώνουν οι ορθές πρακτικές στον καιρό της πανδημίας.

Και σε αυτό το βιβλίο ο Απέργης συνεχίζει στην κατεύθυνση της αφηγηματικής ποίησης, προτείνοντας το νέο αφηγηματικό ποίημα σαν αντίδοτο στον επίμονο αλλά ξοδεμένο πλέον λυρισμό, με βάση το εξής σκεπτικό: «Με την αφηγηματική ποιητική έκταση –τη ρυθμικά επίμονη αφήγηση– ίσως μπορούσαμε να αντισταθούμε στην ταχύτητα και την έλλειψη βάθους – σε όλο αυτό το επιφανειακό παιχνίδισμα της εποχής, στο οποίο το λυρικό, ευφυολόγο ποίημα συνεργεί».

[Η γλώσσα τους](#) και το **Σαν χρέος** αποτελούν τα δύο πρώτα μέρη ενός μεγαλύτερου, συνθετικού ποιητικού έργου. Θα ακολουθήσουν και μερικά ακόμα μέρη, καθένα ως ξεχωριστό βιβλίο, συνδεόμενα όμως πάντα μεταξύ τους μέσω προσώπων και ονομάτων και θεματικών ή γλωσσικών μοτίβων, αλλά και της επανάληψης κάθε φορά ενός τυποποιημένου ποιήματος, με τον ίδιο πάντα τίτλο, που επανέρχεται σε κάθε βιβλίο παραλλαγμένο. Όλα αυτά τα «ενδο-διακειμενικά» φιλοδοξούν να μετατρέψουν τα ξεχωριστά βιβλία σε δομή, μια «συμφωνική» δομή που μέσω της αρχιτεκτονικής της συναιρεί μια σειρά από διαφωνίες, προσπαθώντας να απαντήσει και στο (καλλι)τεχνικό ερώτημα: «Ποια μορφή μπορεί να πάρει μια δομή στην εποχή μας;».

Ο **Ορφέας Απέργης** (Αθήνα, 1974) είναι ποιητής, δοκιμογράφος, μεταφραστής και performer. Ποιήματα, μεταφράσεις και δοκιμιά του έχουν δημοσιευτεί μεταξύ άλλων στα περιοδικά *Ποίηση*, *Ποιητική*, *Νέα Εστία* και *Books' Journal* από το 2006 και εξής. Από το 2013 συνεργάζεται κυρίως με το λογοτεχνικό περιοδικό *Φάρμακο*, του οποίου είναι συντάκτης. Κρατάει τη στήλη πολιτισμικής κριτικής «Τεχνολογίες» στα *Νέα*. Πιο πρόσφατα βιβλία του [Η γλώσσα τους](#) (ποιήματα, εκδόσεις Νεφέλη, 2019) και *Ποίηση Τώρα* (συλλογικός τόμος με

ISBN: 978-960-504-294-3

Σελ. 132, τιμή: € 9,90

Εξώφυλλο: Ίρις Δεπάστα

Σχήμα: 12x17εκ.

- [ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ](#)
- [ΕΞΩΦΥΛΛΟ \(JPEG 300dpi\)](#)

δοκίμια, εκδόσεις φρμκ, 2018). Συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων του, με τίτλο Υ, κυκλοφόρησε το 2011 από τις εκδόσεις Πατάκη. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά και σουηδικά, και περιλαμβάνονται στις πρόσφατες ανθολογίες *Futures: Poetry of the Greek Crisis* [Μέλλοντα: Ποίηση της ελληνικής κρίσης, 2015, στα αγγλικά], *La Busqueda del Sur* [Σε αναζήτηση του Νότου, 2016, στα ισπανικά], *Kleine Tiere zum Schlachten* [Μικρά ζώα επί σφαγή, 2018, στα γερμανικά] και *Dichtung mit Biss* [Ποίηση με πείσμα, 2018, επίσης στα γερμανικά, που μόλις κυκλοφόρησε και στα ελληνικά, από τις εκδόσεις Αντίποδες]. Έχει μεταφράσει, μεταξύ άλλων, Byron, Emily Brontë, Browning, MacNeice, Larkin, Hill, Muldoon, Williams, Bishop και Duncan. Το 2018 έγραψε το θεατρικό (*Βρικόλακες*), εμπνευσμένο από τον Ίψεν, που ανέβηκε στο Φεστιβάλ Αθηνών-Επιδαύρου σε σκηνοθεσία Μιχάλη Κωνσταντάτου, και απέδωσε στα αγγλικά τη δασκευή των *Ορνίθων* που ανέβασε ο Νίκος Καραθάνος στη Νέα Υόρκη (St. Ann's Warehouse). Το 2021-22 θα κυκλοφορήσουν, σε μετάφρασή του, το δραματικό ποίημα *Ελλάς* του Shelley, από τις εκδόσεις Gutenberg και *Η Αποκάλυψη του Ιωάννη*, από τις εκδόσεις Πατάκη.